

**Rune Fardal
Fjellvn. 74
5019 Bergen**

Bergen 12.8.2008

Ankeutvalget for fagetiske klagesaker

v/Fagetisk Råd, NPF

v/Nina Berg

Boks 11, Slåtthaug

5851 Bergen

ANKE – Sak 06/08K

Analyse av svar fra FER

Innklaget Psykolog : Magne Furevik.

Denne anken bygger på det faktum at fagfolk plikter å forholder seg til vitenskapelig metodikk og empiri (erfaringsbasert kunnskap) i sitt arbeide. Det gjelder, slik EPNP (Ethiske Prinsipper for Nordiske Psykologer) beskriver, også for psykologer i FER (Fagetisk Råd).

Abstrakt

Uten å realitetsbehandle klagen legger FER til grunn at den sakkyndige rapport ikke bryter med fagetiske prinsipper!! Dette er det selvfølgelig ikke mulig å kombinere med en faglig holdbar metode! Dette må bygge på en forutinntatt holdning for å beskytte egne medlemmer som klart bryter med vitenskapelige, empiriske prinsipper slik analysen av den sakkyndige rapport dokumenterer. FER fremstår gjennom sin ”konklusjon” som et falskt alibi for NPF sitt forsøk på å fremstå som troverdige. NPF har i realiteten ikke noe fagetisk organ som foretar noen reell fagetisk vurdering! Ved å sette likhetstegn mellom klagers formål og selve klagepunktene unnlater og unndrar FER å realitetsvurdere klagen! Allikevel påstår FER at den sakkyndige rapport ikke bryter med fagetiske prinsipper?? Hvordan er dette mulig innefor vitenskapelig metodikk??

Anken begrunnes på følgende måte:

Gjennomgang av FER's besvarelse

FER erkjenner at klager hadde to formål med klagen når de skriver at :

Klager oppgir i hovedsak to formål med klagen:

1. "Å få vite om **Norsk Psykologforening**, og derigjennom dens medlemmer, inkl Fagetisk råd, mener den sakkyndiges rapport fra 2003 er faglig akseptabel ut i fra de etiske og faglige retningslinjer norske psykologer arbeider under og er bundet av og som foreligger for slike rapporter!
2. Få psykolog Furevik til å trekke denne sakkyndige rapporten tilbake da det ikke aksepteres at slike påstander får stå uimotsagt i et notat av denne typen!

FER har registrert at klager beskriver sakkyndig Magne Furevik mer som en "kliniker" enn som en "sakkyndig". En forskjell faglitteratur og profilerte psykologer i NPF erkjenner er distinkt ulike roller som ikke må blandes i sakkyndig arbeide. Allikevel blander Furevik disse roller slik det tydelig blir dokumentert i analysen. Den sakkyndige skal gi oppdragsgiver en objektiv vurdering av en situasjon og ikke være den observertes "terapeut". FER gjør imidlertid ingen vurdering av dette i sin "konklusjon"! Når dette ikke vurderes kan det være grunn til stille spørsmål ved hvorfor FER nevner dette i det hele tatt! I tillegg bekrefter FER at de har mottatt konkrete klagepunkter ut over hva som beskrives som formålet med klagen når de skriver :

samt klagers ankepunkter i forhold til innklagedes arbeid.

Da må FER ha forstått at det er forskjell på formål og klagepunkter. FER har også registrert at klager beskriver svakheter i den sakkyndiges arbeid. Dette beskriver FER som "*.. det han oppfatter som svakheter i den sakkyndiges arbeid*"! FER gjør ingen vurdering av disse "svakheter" ut over å registrere at klager "oppfatter" disse som "svakheter"! At klager viser til faglitteratur som grunnlag for sin "oppfattelse" blir glatt oversett av FER. FER gjør da heller ingen realitetsvurdering av klagen, slik de selv bekrefter i valg av besvarelse [5.1.2.2]. FER bekrefter videre at klagen i form av en "omfattende analyse, diskusjon av rapport" ble returnert og skriver :

FER returnerte denne

Det FER kaller en omfattende analyse er ikke vurdert noe sted av FER, noe de selv innrømmer når de beskriver at den ikke er realitetsbehandlet. Hvordan de da allikevel kan konkludere og "frifinne" Magne Fureviks rapport forblir ikke bare et mysterium, men også et opplagt brudd på vitenskapelig metodikk! Klagers analyse inneholdt et stort antall konkrete klagepunkter mot den sakkyndiges rapport. Punkter som både begrunnes og diskuteres i forhold til faglitteratur. Den ble returnert til klager! Deretter sendte klager denne tilbake til FER med en ytterligere konkretisering av 11 ankepunkter mot rapporten. Ingen av disse ankepunkter er bestridt eller diskutert eller kommentert på noen måte av FER. En kan spørre seg om FER forsto at de ikke kunne motsi disse og at de derfor bevist har oversett alle klagepunkter. Hadde FER kunnet motsi disse ville det vært enkelt for FER å gjøre det. Det blir ikke gjort! FER skriver så at :

FER har ikke vurdert at klagers analyse er relevant for

rådets vurdering av innklagedes arbeid.

Allerede her er det grunn til å stille spørsmål ved hva FER egentlig har vurdert, de kommer tross alt med en ”konklusjon”! Når klagen ved analysen ikke er relevant, er må også alle ankepunktene den beskriver ansees som ikke relevante! Hvorfor er den ikke relevant? Hva er det med analysen som gjør den uinteressant? **FER skriver i realiteten at klagen ikke er relevant uten å ha realitetsvurdert klagen! Det fremstår som særdeles arrogant av et fagetisk råd!** De utaler seg om noe de ikke har vurdert! Hva er i så fall relevant, når klagepunktene og dissens begrunnelser og diskusjon ikke er relevante? FER gjør seg selv til latter i enhver faglig setting med en slik overflatisk, arrogant holdning! De bryter selv med fagetiske prinsipper!

FER skriver så at : ”Vedlegg som er gjennomgått ved behandlingen av klagen er”:

- Innklagedes sakkyndige rapport av 12.08.03
- Klagers brev til FER datert 25.04.2008 inneholdende 11 hovedklagepunkter

Hvordan kan de påstå at dette er gjennomgått når de selv skriver at klagen ikke er realitetsbehandlet? Likeledes skriver FER videre at:

Fagetisk råd vurderer at det foreligger tilstrekkelig dokumentasjon til å vurdere saken. Det er ikke funnet nødvendig å innhente tilsvarende fra innklagede.

På dette tidspunkt i FER’s svar på klagen har de tatt ut de aller fleste klagepunkter som var utførlig begrunnet i analysen de selv sier de makulerte! Igjen skriver FER at ”*de har tilstrekkelig dokumentasjon til å vurdere klagen*”, men innrømmer samtidig ikke ha realitetsvurdert klagen?? Igjen er det grunn til å stille spørsmål ved hva FER egentlig har vurdert? FER mener de har tilstrekkelig dokumentasjon etter å ha returnert begrunnelsen for alle klagepunktene! FER påstår at de har lagt det de kaller de ”11 hovedklagepunktene” til grunn for klage. **Ikke noe sted i FER sin ”Konklusjon” er det referert til disse ”11 hovedklagepunktene”!** De er med andre ord ikke besvart eller vurdert. **Hvordan kan de ha lagt disse klagepunkter til grunn når klagen både er returnert og ikke realitetsvurdert?** Som et faglig organ bør dets ”konklusjon” kunne etterprøves! Hva ellers skal ankeorganet vurdere?

I det FER kaller en ”konklusjon” blir formålet med klagen beskrevet å ligge utenfor FER sitt mandat. Ingen har bedt om en vurdering av formålet med klagen. Allikevel består hele FER’s ”konklusjon” av nettopp en avvisning av klagens formål! På bakgrunn av dette blir klagen ikke realitetsbehandlet. Ikke bare det faglige, men hele logikken i FER’s argumentasjon svikter.

Formålet med klagen kan FER synes hva de vil om, det er klagers begrunnelse for å fremme klagen av en rapport som på svært mange punkter bryter med faglige krav. FER skal vurdere det fagetiske aspekt, ikke klagers formål!

FER sier rett ut at ”*Rapporten må som sådan eventuelt bestrides gjennom rettsystemet*”! Det må oppfattes som at FER ikke gjør noen faglig vurdering som grunnlag for sin etiske vurdering. Rapporten kan med andre ord svikte fullstendig faglig og allikevel holde fagetisk standard, om vi skal følge FER’s argumentasjon! Et slikt resonement bryter fullstendig mot vitenskapelig teori og empiri. **Spørsmålet blir da hvordan FER kan gjøre noen etisk vurdering av en faglig prestasjon uten å vurdere det rent faglige?** Det er det faglige som svikter når etikken brytes. Etikken opptrer ikke i et vakum!

Hva er det man vurderer ved en sakkyndig fagrapport når man ser bort i fra det faglige? FER’s begrunnelser nærmer seg det absurde! Dette blir litt som å diskutere guds eksistens uten å diskutere religion! Man kan ikke vurdere fagetikk uten å vurdere fag! Det ene er uløselig knyttet til det andre. Etikken handler om faglige forutsetninger er brutt eller ikke.

I EPNP går det meget klart frem flere faglige premisser som må være oppfylt for at en sakkyndig rapport skal være fagetisk forsvarelig. Helsepersonellovens §15 gir flere konkrete krav til en sakkyndig rapport! Brudd på den er selvfølgelig brudd på fagetiske prinsipper. FER legger til grunn et syn at det ikke er nødvendig å vurdere det faglige. Alt FER skriver om de ”*11 hovedklagepunktene*” er 1 setning:

Ved gjennomgang av den sakkyndige rapporten finner FER ikke at innklagedes arbeid medfører brudd på Ethiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP).

Dette skriver de uten å ha realitetsvurdert klagen! På bakgrunn av denne overflatiske beskrivelse/behandling av en sakkyndig rapport på ca. 40 sider gjøres følgende standardiserte vedtak:

[5.1.2.2] Klagen forkastes uten nærmere utredning, da det er åpenbart at den ikke vil føre frem.

Uten å realitetsvurdere klagen mener FER klagen ikke fører frem!! Hvordan vet de det uten å realitetsvurdere klagen?? Her fremgår det klart at klagen ikke er nærmere utredet. Hva det er som er så ”åpenbart” ved at klagen ikke vil føre frem sies det intet om! At dette ”åpenbare” ikke noe sted beskrives svekker en slik påstand. Analysen viser da også at dette ikke er så ”åpenbart”! Det eneste konkrete som sies er jo at formålet kan ikke FER utale seg om. Formålet har ingen bedt FER uttale seg om! Virkelig interessant blir det når FER skriver at:

Vedtaket kan ankes til Ankeutvalget for fagetiske klagesaker. I henhold til punkt 4.2.5 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, pålegges det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fag-etisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk

Ikke bare utelater FER enhver fagetisk vurdering av den sakkyndiges rapport opp mot de ”11 hovedklagepunktene”, men de skriver at ”*Ankende part må begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på*”!

”Konklusjonen” til FER består av 3 avsnitt. De første to består av en avvisning av klagens to formål, ingen har bedt om noen vurdering av, det siste avsnittet består av en setning:

Ved gjennomgang av den sakkyndige rapporten finner FER ikke at innklagedes arbeid medfører brudd på Ethiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP).

Det blir litt som å gå inn i en diskusjon om jorden er flat eller rund og begrunne det med påstanden, ”Jorden er flat”! Det kalles sirkelargumentasjon og har ingen plass i en faglig forsvarlig rapport å gjøre! Det er i prinsippet det samme FER gjør når de påstår at ”*Innklagedes arbeid bryter ikke med EPNP*” til tross for at analysen dokumenterer noe ganske annet! (Sirkelargumentasjon: Hvorfor bryter ikke rapporten med EPNP? Jo, fordi FER påstår det!) **Virkelig uvitenskapelig blir det når FER kan konkludere med at den sakkyndige rapport ikke bryter med EPNP, uten å gjøre noen realitetsutredning! Det avslører den forutinntatte holdning FER fremviser.**

Det fremstår som en særdeles lettvinde løsning på et alvorlig faglig svik. Det synes fremgå meget tydelig at FER’s svar på klagen er et mer eller mindre standardisert svar der spesielle forhold fylles inn. Det er ingen punkter å anke på! Punktene ville inneholdt begrunnelse for **hvorfor** ”Innklagedes arbeid ikke bryter med EPNP”.

Svaret fra FER fremstår direkte amatørmessig til å komme fra en organisasjon som påstår seg bestå av fagfolk! Å anke formålet med klagen har ingen mening. Det eneste som gjenstår å anke på blir da over nevnte setning, eller rettere: **Det ankes på hele FER’s behandling av klagen, deriblandt FER’s ”Konklusjon”!** Det må ankes på at FER’s ”forståelse” ikke fant rapporten å bryte med de fagetsiske prinsipper. Hva denne ”forståelse” bygger på vet ingen for det er ikke beskrevet noe sted! FER’s ”forståelse” er med andre ord ikke etterprøvbart!

Ankeutvalget får en umulig oppgave når de skal vurdere hvilke punkt(er) i FER’s ”konklusjon” det skal ankes på! I realiteten må ankeutvalget gjennomgå rapporten fullstendig på nytt gjennom en realitetsvurdering, om de skal kunne si noe som helst!

Det synes fremstå meget klart at FER har en forutinntatt holdning, der klagen **skal** avvises uansett og at man frykter å gi en begrunnelse for klagen i frykt for å avsløres i ikke å ha grunnlag for å avvise klagen. Det kan være grunn til å spørre om FER er habile til å vurdere klagen. Flere av NPF’s medlemmer er med i FOSAP, en organisasjon av psykologer som driver sakkyndig arbeid. Klager deltok på et åpent seminar i regi av FOSAP som omhandlet personlighetsforstyrrelser. Der ble klager kastet ut av seminaret av leder av nettopp FOSAP. Dette skjedde helt uten noen begrunnelse, til tross for at innbydelsen ikke bare gjaldt medlemmer av FOSAP. Dagen etter seminaret ble innbydelsen på nettsiden til FOSAP endret, slik at den da plutselig bare gjaldt medlemmer! Dette svekker FER’s troverdighet. Det synes viktigere å tie klagen i hjel enn å opptre på en vitenskapelig korrekt måte!

Slutning

Pr. 6.6.2008 var det fremmet minst 6 klager for FER i 2008. To av disse var fra klager. Den andre (sak 05/08K) sak fra klager ble besvart på samme amatørmessige måte! En skal undre om besvarelsen av de øvrige klager er like ufaglige som disse.

En må registrere at FER overhodet ikke evner begrunne avslaget av en så dokumentert klage som dette. Det synes ikke tilfredsstillende elementære krav til en faglig forsvarlig behandling av en slik klage. **FER fremstår i realiteten som et alibi for NPF, for at de skal kunne si at de har et etisk utvalg.** I realiteten fungerer ikke dette utvalg. Denne klagen er ikke realitetsbehandlet i det hele tatt, noe de selv innrømmer! Allikevel konkluderes det med at den sakkyndiges arbeid ikke bryter med fagetiske regler! Det svekker FER's troverdighet, og dermed NPF sin troverdighet.

NPF har i realiteten ikke noen fagetisk utvalg som fungerer, når FER selv henviser klager til domstolene. Det kan synes være en metode for å legge mest mulig hindringer i veien for å avsløre udugelige fagfolk. Det er all grunn til å stille spørsmål ved hva FER egentlig vurderer, når det ikke er det faglige innholdets etiske sider, derigjennom den faglige holdbarhet for en rapport! FER latterliggjør i realiteten NPF og underbygger at foreningen slett ikke evner forholde seg til kritikk på en seriøs måte.

I henhold til reglement og saksbehandlingsregler for fagetisk råd er det 7 ulike standard-besvareelser FER kan gi. Den begrunnelsen FER gir :

[5.1.2.2] Klagen forkastes uten nærmere utredning, da det er åpenbart at den ikke vil føre frem.

forutsetter at klagen ikke er realitetsbehandlet! Allikevel påstår FER at :

Ved gjennomgang av den sakkyndige rapporten finner FER ikke at innklagedes arbeid medfører brudd på Ethiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP).

Hvordan kan FER påstå at en rapport ikke medfører brudd med EPNP når den ikke er realitetsbehandlet? Hva er det som er så åpenbart ved klagen, at den ikke vil føre frem?? FER avslører seg selv i sin forutinntatte holdning.

Ifht FER's reglement pkt. **5.1.1** "*Ved vurdering av hvilke vedtak som skal fattes ved avvik fra de etiske prinsippene, skal utvalget vurdere de påklagede handlinger, psykologens intensjoner og konsekvenser av handlingene*".

"*de påklagede handlinger, psykologens intensjoner og konsekvenser av handlingene*" er ikke vurdert noe sted av FER! Da kan FER heller ikke si noe om at brudd på EPNP ikke har skjedd!

Videre beskrives det i pkt. **4.2.11** at "*Når ankeutvalget fatter vedtak i klagesaker som berører medlemmers opptreden i saker som er under behandling i rettsapparatet eller hos barnevernmyndighetene, bør vedtak begrunnes slik at det også blir klart om eventuell kritikk svekker den sakkyndiges faglige vurderinger og/eller konklusjoner*". FER's vedtak i denne saken er ikke begrunnet! Den er dermed ikke etterprøvable!

FER dokumenterer gjennom sin manglende evne til å behandle en klage seriøst, fra en av sine medlemmers klient, et klart brudd på egne etiske prinsipper, der det klart fremgår at:

”Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer. Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.”

Ihht. EPNP gjelder disse etiske regler også for FER (som består av psykologer) slik EPNP beskriver:

”De fagetiske prinsippene regulerer psykologers faglige virksomhet, som er definert som enhver situasjon der psykologen utøver yrkesmessig virksomhet i relasjon til individ, gruppe eller organisasjon.

De fagetiske prinsippene etterleves også i yrkesmessige situasjoner hvis innhold ikke umiddelbart kan karakteriseres som psykologisk faglig virksomhet, men som utøves av psykologer og bygger på ferdigheter oppnådd gjennom psykologutdannelsen.”

FER viser ingen respekt for klagers rettigheter til å få klagen vurdert på en seriøs faglig holdbar måte ihht de fremgangsmåter som faktisk ligger i en vitenskapelig metodikk, og krenker med det åpenbart klagers rett til en seriøs faglig vurdering.

FER viser klart manglende respekt for den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise klager, som klient, har i denne konkrete saken, om denne sakens faktum. Det fremstår som særdeles arrogant og respektløst og dokumenterer at FER kun er et alibi for NPF sitt forsøk på å fremstå med troverdighet i saker som dette!

Slik enhver kulturs nivå bedømmes ut i fra hvordan den tar seg av de svakeste, slik bedømmes NPF ut i fra hvordan de på en vitenskapelig basert måte håndterer de som dokumenterer alvorlig faglig svikt ved enkelte av sine medlemmer. Å krenke en klient sin rett til å bli hørt og behandlet seriøst er et brudd på opplagte etiske som demokratisk rettigheter, FER gjennom sin arroganse synes heve seg over.

Konklusjon:

Klagen er ikke realitetsbehandlet av FER og de kan derfor heller ikke si noe om verken det faglige eller fagetiske ved rapporten. Allikevel avviser de klagen og konkluderer med at den ikke bryter fagetiske prinsipper! Dette er særdeles arrogant adferd. Det synes opplagt at FER har en forutinntatt holdning, der de søker dekke en psykolog som har begått en rekke alvorlige faglige feil og brudd på vitenskapelig metode i den sakkyndige rapport. De dekker den sakkyndige gjennom å påstå at dennes rapport holder faglig etisk standard, de bryter selv fagetiske prinsipper når de påstår dette, for det blir en påstand i mangel av realitetsbehandling.

I en domstol vil retten begrunne sin vurdering slik at den kan bestrides eller ankes. FER's påstand er i strid med de fagetiske retningslinjer, ikke begrunnet og det kan derfor være nødvendig å ta saken til domstolene.

FER's "konklusjon" blir etter dette å anse som et forsøk fra Norsk Psykolog Forening på å fremstå som en seriøs aktør, avslørt som et klart eksempel på det motsatte. Med sin arroganse, respektløshet, manglende faglige integritet og manglende legitimitet legges det til grunn at FER sin "konklusjon" ikke avspeiler en faglig vitenskapelig vurdering, men fremstår som et rent forsvar for en sakkyndig uten nødvendige vitenskapelige og metodiske ferdigheter til å drive sakkyndig arbeid i tråd med gjeldende retningslinjer. FER beskytter og overser med dette klare brudd på EPNP.

Det ankes således på hele FER sin "konklusjon"!

Undertegnede legger til grunn at øvrig dokumentasjon i saken, som tidligere er sendt FER blir overbrakt AFEK. Dersom slik dokumentasjon mangler/er makulert, vennligst gi beskjed så snart som mulig.

Rune Fardal

Bergen